

Fallesen: Uagtet jeg ikke, mine Herrer, lægger nogen Vægt paa, at en Udgift er forbunden med Gjennemførelsen af en nyttig Foranstaltning, især naar det, som her, er en ringe Udgift, maa jeg dog bemærke, at det virkelig ikke er gratis, ikke kan siges ei at koste en eneste Skilling, som den ærede Indenrigsminister udtalte. I det oprindelige Udkast er jo foreslået to fastlønnede Lærere, som altsaa begge i sin Tid vilde blive pensionerede af Kongeriget; jeg lægger aldeles ingen Vægt derpaa, men jeg vilde dog nævne det. Jeg beklager meget; at den ærede Minister aldeles ikke har villet indlade sig paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Sagen kunde gennemføres ad administrativt Vei. Det har nu engang viist sig, at der i det høie Landssting er en Stemning imod at tage Loven, som den var forelagt, og naar man ikke kan faae det Bedste, hvorfor saa ikke tage det Næstbedste? Hvad er der til Hinder for, at Administrationen kan ætte sig i Forbindelse med Landbohøjskolen og faae Tilladelse for Forstlejerne til at høre Forelæsningerne i Grundvidenskaberne imod et vist Bederlag. Det er dette, som den ærede Minister aldeles ikke har villet svare paa; jeg ønskede meget gjerne at faae at vide, hvad der skulde være til Hinder for, at Eleverne, naar de underkaste sig fuldkommen de samme Villkaar, som finde Sted ved Skolen, kunde høre Forelæsninger der, og om den lovgivende Magt nødvendigvis behøver at tage Spørgsmaalet i sin Haand. Ved den nævnte Ordning vilde der endog kunne indvindes en vis Pengesum til et eller andet Brug. Den hele Sum, der bliver ledig derved, at Forstlejerne ikke længere have disse mange enkelte Lærere, kunde jo (Edeles imellem Forstvæsenet og Landbohøjskolen. Denne Skole, som jo ikke vil faae nogen syn-derlig forøget Udgift, fordi Forstlejerne møde der, vil jo saa for de Penge, den faaer ind, kunne faae den Gartner, som den ønsker, og Forstvæsenet vil maaskee blive istand til, hvad der er ønskeligt, at faae en Docent til i Forstvidensskaben, der er et meget stort og udstrakt Fag. Der er heller Intet til Hinder for, hvis man ønsker, hvad jeg ogsaa ønsker, at der skulde gives Landboelejerne Leilighed til at høre en-

kelte Afsnit af Forstvidensskaben; at selve Forstdocenten faaer et Lokale til Raadighed i enkelte Timer og paa enkelte Dage om Ugen; aldeles paa samme Maade, som nu skeer ved den polytekniske Skole. Altsaa, paa dette Sted blive alle Grundvidenskaberne samlede, de ere væsentlig de samme for begge Hold Elever; jeg skal indrømme, at der er enkelte Hensyn at tage, navnlig ved Forbundslæren og Entomologien, men i Almindelighed ere de fuldstændig de samme, og Foranstaltningen vil altsaa ikke fornlempe Landbohøjskolen; den vil tværtimod faae et Bederlag, fordi den tillige har den For nøielse at have, som den ærede Minister udtrykte sig, et større Antal Tilhørere. Der er heller Intet tvælen for, at Forstdocenten der kan faae et Lokale i visse Timer, og altsaa vil det Hele væsentlig blive, som man har ønsket det, med Undtagelse af en eneste Ting, og det er Examen. Den bliver at afholde af Forstexaminationskommissionen; Lærerne ved Landbohøjskolen kunne møde et eller andet Sted, hvor denne Examen afholdes; eller ogsaa kan den afholdes ved Skolen, men af Forstexaminationskommissionen; og hvis denne Kommission ikke skulde være saa godt indrettet, som man kunde ønske, saa staaer det jo atter i Administrationens Haand at omordne den og, igjennem den, Examen paa en tilsvarende Maade, som den foregaaer ved Landbohøjskolen. Naar den ærede Minister yttrede sig, som om jeg havde talt om et Forstinstitut, da berøder dette paa en Misforstaaelse; jeg veed meget nøie, hvorledes denne Sag forholder sig; jeg veed ogsaa, at her er en Forstundervisning og intet Forstinstitut, og jeg har heller ikke talt om et saadant Institut. Jeg har heller ikke talt om „sprængterde Forstmaend“; jeg bruger i det Hele ikke saa stærke Udtryk; men jeg troer, det er heldigt, at en saadan Videnskab doceres i sin Fuldstændighed, og at de, der dyrke et beslægtet Fag, Landbruget, hvis de have særlige Gaver, kunne høre visse Afsnit eller det hele Foredrag paa en fuldstændig Maade, istedetfor at give dem Noget, der hverken er det Ene eller det Andet. Jeg har stor Respekt for populære Forelæsninger paa rette Sted; men det er ikke Stedet at holde dem paa en Landbohøjskole,